

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00509/2011-01

Дана: 05.04.2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **М.М. из Вршца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 05.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **М.М. из Вршца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00294/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

М.М. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду у Вршцу, а пријаву за избор подноси за Основни суд у Вршцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те одлуке подноси уставну жалбу дана 16.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да је укинута одлука имао у оквиру просека суда, да је остваривао оријентациону норму и то 2006.године 116,30%, 2007.године 133,04% и 2008.године 113,60%, као и да у раду није имао застарелих предмета а који би се могли приписати његовим пропустима.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење. Предлаже да се његова уставна жалба усвоји, поништи одлука Високог савета судства и наложи поновно одлучивање по поднетој пријави.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 442 престала је судијска дужност са 31.12.2009.године, па је против те одлуке изјавио жалбу уставном суду, предлаже да се његова жалба усвоји и поништи одлука Високог савета судства и наложи поновно одлучивање по поднетој пријави.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00294/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 442 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3, 7 и 9 Одлуке о критеријумима и мерилима, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености. Подносилац жалбе је био судија Општинског суда у Вршцу, радио је кривичну реферату у којој је у квантитету остваривао солидне резултате.

Међутим, квалитет рада није био задовољавајући јер је у 2006.години од 18 ожалбених одлука у К предметима 11 било укинута што је исказано у процентима 61,11%, преиначених 1 што је 5,55% и потврђених 6 што је 33,33%. У 2007.години од 30 ожалбених одлука 13 је било укинута што је исказано у процентима 43,33%, преиначених 6 што је 20% и само 11 потврђених што је 36,67%, а у 2008.години од 41 ожалбене одлуке 24 је било укинута што је исказано у процентима 58,54%, преиначених 4 што је 9,75% и 13 потврђених што је 31,71%.

У раду подносиоца жалбе запажени су следећи пропусти; у предмету К.529/93 је наступила застарелост гоњења, задњи претрес је одржан 18.12.1997.године. У предмету К.20/93 је наступила застарелост гоњења, задњи претрес је одржан 20.02.1997.године. У предмету К.317/94 је наступила застарелост гоњења, а задњи претрес је одржан 01.12.1994.године. У предмету К.414/95 је гоњење застарело, није заказиван, предмет је слат Општинском суду у Београд на надлежност 17.03.2007.године, али је враћен 23.04.2007.године. У предмету К.181/95 је гоњење застарело, а задњи претрес је одржан 03.12.1997.године. У предмету К.189/95 је гоњење застарело, а предмет није заказиван, слат ради предлога за делегацију Врховном суду Србије који је одбијен 12.11.1996.године. У предмету К.319/94 је застарело гоњење, такође није заказиван. У предмету К.183/94 је застарело гоњење, а задњи претрес је одржан дана 30.01.1997.године. У предмету К.387/94 је застарело гоњење, не заказиван, слат ради делегације Врховном суду Србије који је одбијен 22.04.2007.године. У предмету К.497/95 је застарело гоњење, а задњи претрес је одржан 25.03.1999.године. Предмету К.13/94 не заказиван, распоређен другом судији. У предмету К.768/07 је донето решење о обустави кривичног поступка 29.05.2009.године, али није експедовано. У предмету К.309/06 је застарело гоњење,

решење донето 01.06.2006.године, уложен приговор 09.06.2006.године, није експедовано. У предмету К.297/04 је застарело гоњење, а задњи претрес је одржан 01.06.2007.године.

Писмене отправке одлука је неблаговремено израђивао па је тако у 2008.години 16 одлука израдио у временском периоду преко 30 дана, а 6 у временском периоду преко 60 дана. У 2007.години је 7 одлука израдио у временском периоду преко 30 дана, а 19 у временском периоду преко 60 дана. У 2006.години је 7 одлука израдио у временском периоду преко 30 дана, а 12 у временском периоду преко 60 дана.“

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавио жалбу Уставном суду, оспоравајући је због повреде Уставом и Европском конвенцијом гарантованих људских права, повреде материјалног права и битне повреде поступка, указујући да поступак обарања претпоставке критеријума оспособљености није спроведен и из тог разлога предлаже да му се жалба усвоји. У жалби указује да Високи савет судства није узео у обзир да је радио и као председник кривичног ванрасправног већа и да у 2006.години није имао ни један укинут предмет, да је у 2007.години имао 75% потврђених одлука, а у 2008.години 90% потврђених одлука, па да укупно посматравши проценат укинутих одлука је знатно бољи од назначеног у одлуци ВСС. У погледу застарелости указује да до истог није дошло услед његовог очигледног пропуста, да су то све стари предмети, да су у истим предметима поступале друге судије, које су и напустиле суд, да је то било време рата, санкција, да су странке биле са простора бивше Југославије до којих је било тешко доћи. У погледу израде одлука указују да ВСС није узео у обзир број одлука које је у том периоду израдио и да сходно томе то представља занемарљив проценат одлука израђених ван рока, као и да је пропуштено да се утврди и сам период експедиције одлука, услед судских ферија, недостатка дактилографа, а што је пропуст организације суда а не његов, а при том се и не види и сам рок у којем су те одлуке израђене, као и друге околности а на које није могао да утиче. Предлаже да се његова жалба усвоји, поништи одлука Високог савета судства и наложи поновно одлучивање по поднетој пријави.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 02.08.2011.године, у изјави указује да је против њега пред Великим персоналним већем вођен поступак разрешења, да је исто и Народној скупштини предложено његово разрешење, али да на седници која је одржана дана 07.10.2008.године није разрешен, а исто сматра да је било изрежирано од стране председника суда и локалних моћника, а пре свега јер је и био један од најозбиљнијих кандидата за председника суда. Такође иза свега тога је стајао и председник Округног суда, а што је и утицало на квалитет његовог рада, односно честа укидања. Изјашњавајући се на записник о извршеном попису предмета након престанка судијске дужности, указује да је исто учињено без његовог присуства, да је ту било предмета и који су били помешани и део њих је и био припремљен за административне послове, а као кључну ствар види постојање његових пропуста који су довели до застарелости гоњења. Из самог дописа и записника указује да се и не може утврдити тачно време у којем је, у тим предметима био задужен. У погледу времена израда одлука сматра да се мора прибавити просек суда у којем је радио, а да без увида у кривичне предмете се не може изјаснити на околности његових пропуста због застарелости.

Такође подносилац приговора се и дана 09.12.2011.године изјаснио усмено пред Комисијом па је истакао да није извршио увид у предмете који су му стављени на терет због наступања застарелости у појединачној образложеној одлуци Високог савета судства од 14. јуна 2010. године. Обзиром да су на претходним рочиштима утврђени резултати рада подносиоца приговора и да је подносилац приговора дао изјашњење у односу на појединачну одлуку, као и да је изложено стање у изјављеним правним лековима, подносиоцу приговора је остављен рок од осам дана како би извршио увид у предмете у којима је поступао као судија и доставио Комисији своје изјашњење. Поднеском од 19.12.2011. године **М.М.** је доставио изјашњење Комисији Високог савета судства о предметима К 184/94, К 13/94, К 20/97, К 414/95, К 317/94, К 189/95, К 319/94, К 387/94, К 497/95, К 592/93, К 309/06 и К 297/04 након извршеног увида у просторијама Основног суда у Вршцу дана 14.12.2011. године. Подносилац приговора је навео да у наведеним предметима нема његовог пропуста и да се евиденција коју је уредно сам водио слаже са евиденцијом судске управе и писарнице у погледу месечних, тромесечних и годишњих судских извештаја. Истакао је да наведени предмети у одлуци ВСС-а нису били у његовом притежању што се види и из извештаја о раду Општинског суда у Вршцу за 2006., 2007. и 2008. годину. Навео је да се поменути предмети не налазе ни у једном извештају суда за наведени период што је пропуст тадашњег председника суда, а не његова одговорност. Истакао је да је 12 дана након његовог одласка из суда, комисија Основног суда у Вршцу записником бр. Су 40/20-2010 од 12.01.2010. године констатовала да су у канцеларији затечена 2 отворена ормана и да у њима има предмета за административни рад, те су између осталог наведена и 3 предмета из одлуке и то К 529/93, К 297/04 и К 309/06. Такође је у извештају Основног суда у Вршцу бр. Су 113/11 од 06.07.2011. године наведено да је предметом К 529/93 био задужен судија **В.М.** те да није утврђен тачан датум задужења предметом судије **М.М.** Даље је навео да је у предмету К 309/06 решење донето, али није експедовано због рада администрације, а да се у предмету К 297/04 ради о окривљеном који се по извештајима надлежних органа одселио у Румунију. Истакао је да се ни у једном извештају Општинског суда у Вршцу за време док је подносилац приговора поступао као судија наведени предмети из одлуке ВСС-а не помињу као застарели. Сходно наведеном подносилац приговора је додао да сматра да не стоје разлози који су му стављени на терет одлуком ВСС-а, и предложио да Високи савет судства усвоји његов приговор.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак

утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 02.08. и 09.12.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Вршцу, Обавештење секретара Народне скупштине број 03 118-1042/09 од 31.03.2009.године, Извешај Основног суда у Вршцу број VIII 113/11 од 06.07.2011.године, Записник Комисије Основног суда у Вршцу број VIII Су.40/20-2010 од 12.01.2010.године, увида у предмете К.529/03, К.20/97, К.317/94, К.414/95, К.181/95, К.189/95, К.319/94, К.387/94, К.497/95, К.13/94, К.309/06, К.297/04 и К.183/95, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност у Општинском суду у Вршцу, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду укупно 293 од тога пренетих старих 61, укупно решено 167 од тога 52 стара, 6 одлука израђених у року до 60 дана 11 након 60 дана, 18 ожалбених 5 потврђених, 2 преиначене и 11 укинутих или 61,11%, просек одељења 54,17%.

Ким предмета у раду 11 решених.

Км предмета у раду 1 решен.

Кв предмета у раду 132, решено 94 1 одлука израђена у року до 60 дана, 1 након 60 дана, 7 ожалбених потврђених.

О предмета у раду 13 решено 7.

Укупно остварење норме 115,50%.

2007.године

К предмета у раду укупно 320 од тога пренетих старих 61, укупно решено 188 од тога 36 стара, 7 одлука израђених у року до 60 дана, 19 након 60 дана, 30 ожалбених 11 потврђених, 6 преиначених и 13 укинутих или 43,33%, просек одељења 42,06%.

Кв предмета у раду 162, решено 134, 4 ожалбене 3 потврђене 1 укинута.

О предмета у раду 7 решено 5. 1 одлука израђена након рока од 60 дана.

Укупно остварење норме 133,04%, укупан квалитет 41,18% потврђених, 17,65% преиначених и 41,18% укинутих.

2008.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр у раду 11 решених

К предмета у раду укупно 266 од тога пренетих старих 35, укупно решено 151 од тога 40 стара, 16 одлука израђених у року до 60 дана 6 након 60 дана, 41 ожалбена 13 потврђених, 4 преиначене и 24 укинутих или 58,54%, просек одељења 54,17%.

Кв предмета у раду 227, решено 148, 10 ожалбених 9 потврђених и 1 укинута.

Р(остало) предмета у раду 8 решених.

Укупно остварење норме 113,60%, укупан квалитет 43,14% потврђених, 7,84% преиначених и 49,02% укинутих.

Основни суд у Вршцу је формирао Комисију ради преузимања предмета након престанка судијске дужности подносиоца приговора и том приликом је у судници у којој је радио поносилац приговора пронађен већи број К, Кри, Кв, Км и Ик предмета.

На основу извештаја суда од 06.07.2011.године констатује се следеће:

1. Предмет К.529/03 у предмету јепретходно поступао судија Војислав Мијатов, задње задужење 07.12.1993.године, а након тога неутврђеног дана се задужује подносилац приговора. У предмету застарелост наступа 1997.године, а решење о обустави поступка се доноси под новим бројем К.704/10 од 01.07.2010.године.
2. К.20/93 није поступао у том предмету.
3. К.20/97 предметом задужен од 06.01.1997.године, застарелост наступила 20.07.2008.године, а решење о обустави донето под новим бројем К.712/10 дана 18.11.2010.године
4. К.317/94 предметом задужен од почетка 1995.године, застарелост наступа 11.03.1996.године, а решење о обустави се доноси под новим бројем К.709/10 дана 06.04.2010.године.
5. К.414/95 предметом задужен од 23.04.1997.године гоњење застарело 10.06.2004.године, решење о обустави донето под новим бројем К.708/10 дана 06.04.2010.године.
6. К.181/95, предметом задужен од 04.09.1998.године, гоњење застарело дана 17.10.2004.године, одлука о обустави донета подновим бројем К.699/10 од 31.03.2010.године.
7. К.189/95 предметом задужен од 20.02.1995.године, гоњење застарело 07.11.2003.године, одлука о обустави донета под новим број К.707/10 дана 06.04.2010.године.
8. К.319/94 предметом претходно био задужен судија Мијатов Војислав последње задужење дана 07.04.1997.године, а након тога је задужен неутврђеног дана подносилац приговора. Гоњење застарело 07.08.2003.године, одлука о обустави донета под новим бројем К.700/10 дана 31.03.2010.године.
9. К.387/94 предметом задужен од 08.07.1994.године, гоњење застарело дана 20.06.2004.године, одлука донета под новим број К.702/10 дана 31.03.2010.године.
10. К.497/95 предметом задужен од 14.06.1995.године, гоњење застарело 25.04.1999.године, решење о обустави донето под новим бројем К.703/10 дана 31.03.2010.године.
11. К.13/94 предметом задужен од децембра 1996.године, гоњење застарело дана 17.01.2005.године, односно у погледу другоокривљеног 09.12.2007.године, одлука о застарелости донета од стране Апелационог суда број Кж.5694/10 од 05.01.2011.године. Разлог овакве обуставе је био што је након пренумерације предмета и добијања новог броја К.714/10 експедована први пут пресуда од 14.04.1994.године.
12. К.768/07 предметом задужен од 10.12.1997.године, одлука о застарелости гоњења донета под новим бројем К.1084/10 дана 18.11.2010.године.
13. К.309/06 предметом задужен од 11.05.2006.године, гоњење застарело дана 09.06.2009.године, одлуку о застарелости гоњења донета под новим бројем К.705/10 дана 31.11.2010.године.

14. K.297/04 предметом задужен од 10.07.2003.године, гоњење застарело у децембру 2006.године, одлука о застарелости гоњења донета подновим бројем K.706/10 дана 30.04.2010.године.

Исто стање констатовано је и увидом у предмете.

Против подносиоца приговора вођен је пред Великим персоналним већем поступак разрешења, утврђени су разлози за разрешење и Народној скупштини РС предложено његово разрешење, али на седници Петог ванредног заседања Народне скупштине РС у 2008.години, одржаној дана 07.10.2008.године Народна скупштина није усвојила предлог за разрешење.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узмеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у 2006.години имао укинутих 61,11%, просек одељења 54,17%,у 2007.години 43,33% просек одељења 42,06% а у 2008.години 58,54% просек одељења 45,61%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат

био изабран на судијску функцију. Сам проценат укинутих одлука је изузетно висок за материју у којој је поступао, вишеструко изнад толерантног, али и знатно изнад просека одељења у којем је радила. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора да обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности. При том Високи савет судства није могао ценити његову стручност на основу процента укинутих одлука које је доносио у ванрасправним кривичним предметима. Подносилац приговора је судијску дужност вршио као судија кривичар, а што и представља његову основну материју у којој је поступао. Али и уколико се у укупан квалитет рада урачунају и одлуке које је доносио у ванрасправној кривичној материји, а у којима је одлучивано по жалби пред вишим судом, проценат укинутих одлука је далеко изнад 40% укинутих одлука, што у кривичној материји превазилази вишеструко толерантан проценат укинутих одлука.

Поред тога, основана је сумња и у испуњеност критеријума оспособљености, а која је утврђена на основу члана 6 Правила, а којим је прописано да судија испуњава критеријум оспособљености уколико у у периоду 2006.-2008.година има испуњење оријентационе норме, те уколико није имао груба одступања у погледу израђених одлука након рока од 30 дана, односно нерешених старих предмета у поређењу са просеком одељења.

Подносилац приговора у првом реду је имао велики број одлука израђених ван рока у свим годинама, што у складу са одредбом члана 16 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности представља мерило за оцену савесности рада судије.

Подносилац приговора, поред свега у раду је имао велики број кривичних предмета у којима је услед кривице подносиоца приговора дошло до апсолутне застарелости кривичног гоњења. Број ових предмета и стање у предметима утврђено је увидом у предмете и на основу извештаја Основног суда у Вршцу. Време задужења подносиоца приговора у свим предметима у којима је утврђено наступање апсолутне застарелости утврђено је на основу извештаја суда и у исто није било сумње као јавне исправе. Подносилац приговора у предметима није поступао, а разлози које је навео за непоступање су апсолутно неприхватљиви. Поред тога што је својим непоступањем дозволио да у великом броју кривичних предмета наступи апсолутна застарелост кривичног гоњења, стоји и чињеница да подносилац приговора није ни исто констатовао одлуком коју налаже ЗКП да се донесе, већ је такву одлуку морао да доноси други судија након задужења тим предметима, а одлука је донета након вишегодишњег протеча рока од наступања апсолутне застарелости. Наступање апсолутне застарелости кривицом судије у великом броју предмета, као што је то случај код подносиоца приговора, указује не само на неиспуњеност критеријума оспособљености, већ превасходно на и на неиспуњености критеријума достојности. Ово из разлога порписаних одредбом члана 4 Правила. Наиме чињеница је да је против подносиоца приговора вођен поступак разрешења, али да тада надлежни орган није донео коначну одлуку о разрешењу иако је за то имао од прописаног органа утврђене разлоге за разрешење, што и јесте један од разлога да се у смислу цитиране одредбе сматра да подносилац приговора не испуњава критеријум достојности. Утврђеним чињеницама ова сумња је у потпуности потврђена. Последице наступања апсолутне застарелости, узроковане искључивом кривицом подносиоца приговора, биле би разлога да се против подносиоца приговора покрене дисциплински поступак и изрекне озбиљна санкција.

Из наведених разлога Високи савет судства је нашао да је одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, али да је подносилац приговора и поред тога недостојан да обавља судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, али и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС